

„Боље једно топло пиво него четир ладна

Боље љубит стару бабу него цуру младу“

Антоније Пушић

(типичан савет београдског Црногорца земљацима у постојбини)

У вези Црне Горе је најлакше бити политички аналитичар, схваћено у значењу уобичајеном у свету, тј. особа која на основу евидентних чињеница уочава трендове и предвиђа догађаје. „Диљем“ српских земаља, међутим, бити аналитичар углавном значи пророковати „што се баби снило“, а после оправдавати зашто се није „збило“, уз припадајући и подразумевајући положај и припадности „од баба“. Уколико оно што се збило буде драстично другачије од бабиних снова, овдашњи ситуирани добро плаћени аналитичари догађај једноставно прећуте, ма колико био значајан за народ. У преводу, коментара на протекле „безначајне“ изборе у Црној Гори – нема, а аутор овог текста је по ко зна који пут испао „глуп у друштву“ што је предвидео оно што се ниједној баби не допада. Да се подсетимо на „мрачна“ предвиђања и „гнусне“ констатације изречене уочи заказивања избора у Црној Гори у тексту „Нада и ђакузи када“. [1](#)

Да почнемо од краја: „Уколико предизборне теме поново буду уобичајене тричарије, тријумф ДПС-а на предстојећим изборима је готово закономеран“. Прави је мазохизам предвиђати победу тог „архинепријатеља српства“, извојевану заслугом честите српске опозиције и НВО сектора саветованих од еминентних београдских зналаца и најугледнијих старих и новопечених теразијских Црногораца.

„Ако опозиција не дође к-себи, грађани и грађанке ће по свој прилици „бирати“ између једне једине опције распоређене у виду бројних странака маркетиншки примерених према свачијем укусу.“ Опозиција не само да није дошла к-себи, већ је, саветована од зналаца и маркетиншких гуруа, превазишла и ДПС и своје узорне србијански ДС и Г17 плус, у евроунијатским вербалним испразностима и бесмислицама. Тако су Црногорци ипак добили могућност избора – своја каква таква (приватна/микро/мафијашка) држава или ЕУ голуб на високој грани. Пример како је прошла братска Србија очигледно им је био инспиративан. Мило и Свето, као и сви „мафијаши“ имају незгодну особину да новац траже тамо где га има (Русија, Арапске земље), па су својој земљи обезбедили стране инвестиције у износу који честити Динкић/Тадих свом бирачком телу могу само да обећавају „тијekom“ многобројних избора.

„Идеолошки јаз између суверенистичких и „просрпских“ бирача готово и да не постоји“ што је схватио (гле чуда баш) режим пројектујући своју изопачену верзију Народне слоге у планираној братство-јединство коалицији самозваних Бошњака, Хрвата, Црногораца и Срба, која се реализовала без ових последњих, јер је Народна странка преферирала (и остала усамљена у томе) „праву“ Народну слогу – уједињење комплетне опозиције. Завидну накнадну памет испољио је један од „минера“ ове идеје, Небојша Медојевић када је, након објављивања резултата избора, изјавио да би „...опозиција, да је наступила на заједничкој листи, побиједила ДПС који је са 50 одсто гласова добио 60 одсто мандата.“

Схватило је и вођство једине странке за коју је на минулим изборима гласало знатно више бирача него пре три године – СНП. Ту партију у коалицији са НС и ДСС на претходним изборима заокружило је 47,7 хиљада бирача, док је на протеклим сама задобила поверење 54,5 хиљада грађана. Ако се има у виду да је Народњачка коалиција освојила око 10 хиљада гласова и уколико претпоставимо да је то била снага НС и ДСС пре три године, онда је СНП порасла за око 16 хиљада гласова.

Највећи губитник избора незаслужено је Народна странка, која је уочи избора инсистирала на уједињењу комплетне опозиције, а своју кампању и након одбацивања ове идеје заснивала на залагању за помирење. „Мислим на помирење које се треба

Мило, господар Срба из Црне Горе

Пише: Бранимир Марковић
уторак, 31 март 2009 20:03

десети унутар православног народа. Док год постоји та вјештачка подјела међу нама док год нас дијеле, завађају, супротстављају, неће бити среће ни за нас, ни за Црну Гору”, (тако је) говорио Петар Поповић. У овом тексту се нећемо бавити тиме зашто се помирење не односи и на католички и муслимански „народ“, но, можда и то има везе са њиховим неуспехом.

Тек, „Данашња опозиција (ради управо супротно и) сама себе парцелизацијом циљних група математички осуђује на поразе, а ДПС „баш то и хоће“. Извршни директор ЦЕМИ-ја Златко Вујовић изјавио је да је ове изборе означио велик постотак расутих гласова, између 12 и 15 посто. Било је чак 5.828 неважећих листића „То може да значи да су ДПС-СДП-ХГИ-БС на биралишта практично извеле све своје присталице и да ће у новом сазиву парламента бити снажнији за пет мандата захваљући расипању и апстиненцији опозиционих гласача.“

„Просути гласови бирача који су гласали за странке које нијесу успјеле да уђу у парламент, допринијели су побједи ДПС-а“, изјавио је и лидер Нове српске демократије Андрија Мандић.

Ево како изгледа расипање броја гласова странака које нису прешле цензус. Ко је апстинирао показаћемо касније.

Расипање „српских“ гласова: Српска национална листа 4.291

Отаџбинска српска странка 2.446

Коалиција НС и ДСС 9.448 гласова, недостајало 447 да пређу цензус

Мило, господар Срба из Црне Горе

Пише: Бранимир Марковић
уторак, 31 март 2009 20:03

Укупно 16.185

Расипање суверенистичких гласова: ЛП-ДЦ 8.777 гласова

„Бошњаци и Муслимани заједно, једно“ 3.489

Црногорски комунисти 1.594

Укупно: 13.860

Плус Странка пензионера 7.691

Укупно 21.551 – више од нпр. Покрета за промјене (19.546)

Са укупно 37.736 расутих гласова и 5.828 неважећих листића ова „коалиција“ би била трећепласирана са 43.564 гласова, нешто мање од другопласиране СНП (54.545), а знатно више од лидера опозиције са прошлих избора данашње Нове (29.885)

А сада да погледамо шта бирачи мисле о странкама које се залажу за „дефинитивну дихотомију православног народа на Србе и Црногорце“. Нова је „освојила“ око 33.000 гласова мање него Мандић пре годину. Највећи губитак имала је у највећим општинама по броју бирача – Подгорици (око 5.300), Никшићу (2.400), Бијелом Пољу(1.900), Пљевљима(1.660), Беранама(1.570), Бару (900)... Све у градовима где је СНП која заговара „јединствени православно државотворни народ“ у великом плусу (у Подгорици за око 3.350 бирача, Никшићу 1.800, Херцег Новом 1.600, Бијелом Пољу 700, Бару 330...). Отаџбинска српска странка и Српска национална листа нису биле ни близу цензуса. С друге стране, први пут се десило да (отпадни) Либерали не пређу цензус чак ни у коалицији са „дихотомистичким“ отцепљеним крилом ПЗП – новооснованим Демократским центром, а за ПЗП је гласало 37.000 мање него за Медојевића на председничким изборима.

А сад оно „најбогохулније“ „Тешко је не приметити да опозициони потенцијал лежи у суверенистичком бирачком телу... њима се уочи избора не обраћа ни ДПС ни опозиција, јер се „подразумева“ коме иду, тачније коме не иду њихови гласови“

Владајућа коалиција и поред тријумфа забележила је пад поверења у свим традиционално „суверенистичким“ градовима – највећи „минус“ у Никшићу где је освојила око 740 гласова мање него пре три године, а пропорционално највећи у некадашњем бастиону либерала на Цетињу (- 670), затим у Улцињу (- 540), Котору (- 270). И у „српском“ Херцег Новом где је савез предвођен ДПС-ом заокружило више грађана него све остале партије заједно, мање је (у „српским“ срединама иначе врло дисциплинованих) „режимлија“ него 2006, за око 540 гласова. Расутих суверенистичких гласова (Коалицији ЛП-ДЦ) је било свега 13.860, рачунајући и 3.489 „мањинистичких“ бошњачких, а Покрет за промјене је освојио 26.000 гласова мање него на прошлим изборима. Део тих гласача је свакако међу оних 16.000 за колико је напредовала СНП, но, већина од њих ипак су суверенисти. Где се „денуше“ суверенистички гласачи? ДПСова коалиција је тријумфовала са мање суверенистичких гласача, док су остале монтенегринске странке (ЛП, ПЗП, ДЦ) „пукле“ као никада у историји. Срђан Милић је овако прокоментарисао протекле изборе: „Најјача партија у Црној Гори (је) она коју „подржава“ око 170 хиљада људи, који јуче нијесу изашли на изборе.“ Очигледно, још увек се подразумева коме не иду, али се више не подразумева коме иду суверенистички гласови.

Чијим гласовима је ДПС коалиција освојила око 3,5 хиљада гласова више у поређењу са претходним парламентарним изборима одржаним у септембру 2006, ако је у суверенистичким срединама „у минусу“, а у мањинским „на истом“? Најбоље је прошла у Будви где је освојила око 1.370 гласова више у односу на парламентарне изборе 2006, у Беранама где су поправили свој скор за 680 гласова, што је за 1.100 гласова више него све остале партије, у Херцег Новом где је освојила више гласова од свих осталих заједно, у Подгорици за више од 600 гласача. На локалним изборима коалиција „Добри људи-европска Будва“ освојила је чак више од 70 одсто гласова. Од укупно изашлих 9.565 чак 6.652 је гласало за ДПС и СДП. У питању су, без изузетка, средине у којима су декларисани Срби већина у односу на декларисане Црногорце или бар у приближном проценту.

Да ли је нови, до сада највећи тријумф Мила/фамилије „пропаст народа сербског“ или почетак успостављања јединственог политичког народа (туђински – нације) једне од три независне српске државе, као предуслова будуће демократије и суверенитета народа? Да ли народ та „стока грдна“, по ко зна који пут није схватио бриљантне идеје (увек истих) очева нације србске, као што је објаснио Момчило Вуксановић, у доба Милошевића поглавица северних племена, а сада то исто само у европском руху (вођа српске мањинистичке листе): „Срби у Црној Гори нијесу у великом броју гласали за ту листу зато што се бирачи не понашају као они у развијеном свијету и гласају за оне

најбоље“. Ееее, кад ће његови заостали саплеменици схватити ко је најбољи?

Забљу да је ипак у питању „пропаст народа сербског“ појачава и најава неких будућих стратешких потеза „архинепријатеља српства“ Ђукановића, попут изградње аутопута до Србије. Познато је да је ова, по врхунским експертима (Рашета-Илић), будалаштина (због малог протока саобраћаја на Ибарској, свега 4 пута већег него на деоници Загреб-Сплит) и штетна (по концесионара у доба кризе) работа, напуштена са гнушањем од стране србијанског руководства. А познато је и како је на јединство напаћеног хрватског народа и стабилност државе деловао аутопут Загреб-Сплит. А када се томе дода и неодустајање од ослањања на „прљаве“ руске и арапске инвестиције и неиспуњавање европских стандарда?! Страшно.

1. <http://www.nspm.rs./srbija-i-crna-gora/nada-i-djakuzi-kada.html> [^]